

s potrebnimi postajami na Gorenjskem. Oba predloga sta bila sprejeta z dodatnim predlogom, naj bi se naše južne dežele po telefonu zvezale z Ogrsko.

Zbornični svetnik Tönnies je predlagal, naj se finančno ravnateljstvo v Ljubljani naprosi, da c. kr. glavne davkarije ne premesti na Žabjek, kakor se baje namerava, ampak naj jo preloži v središče mesta, ker bi to za stranke, ki imajo tam opraviti, bilo mnogo ugodnejše.

Zbornični svetnik Kregar je pričel čitati dolgo razpravo o razvoju pošte v raznih državah, govoril o vseh mogočih rečeh, ter na ponovno prigovarjanje, naj vendar pove, kaj hoče, naposled razodel, da naj se v Ljubljani poštno poslovanje primerno reformira. Predlog se bode postavil na dnevni red prihodnje seje.

Potem je predsednik ob osmih zvečer zaključil javno sejo.

Obrtnijske raznoterosti.

Zakupni razglas. Zaradi zagotovljenja posteljne slame za brambovska bataljona v Ljubljani za dobo od 1. septembra 1902 do konca avgusta 1903 se bode vršila ponudbena razprava dne 29. julija 1902 ob 10. uri dopoludne v računski pisarni (v brambovski vojašnici) v Ljubljani. V navedeni dobi dobaviti bo v osmih rokih skupaj 39.000 kg posteljne slame v Ljubljani. Sprejemajo se pismene in ustmene ponudbe. Pismene ponudbe, kolekovane s kolekom za 1 K za vsako polo, naj se vložijo v gori navedeni pisarni do 29. julija 1902 do 10. ure dopoludne. Ob isti uri se pa začne tudi javna ustna obravnava ravno tam. Ponudniki morajo predložiti izpričevala o zadostnem premoženju in zmožnosti za prevzete te kupčije. Ta izpričevala izdaja protokoliranim tvrdkam trgovska in obrtniška zbornica, drugim pa c. k. okrajna glavarstva oziroma mestni magistrat. Izpričevala se morajo vsaj en dan pred razpravo po obrtnijski in trgovski zbornici ali po politični oblasti poslati poveljništvu navedenih bataljonov. Podrobni pogoji in navodila se lahko dobe v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Intendanca c. in kr. 3. voja v Gradcu je uposlala trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani izkaz o pritični potrebnosti za zavarovalno dobo 1902/1903 za c. in kr. vojsko in c. kr. domobranstvo v oskrbovalnicah v Gradcu, Mariboru, Celovcu, Ljubljani, Trstu, Gorici in Pulju. Dobaviti bo: pšenico, rž, oves, kruh, seno, slamo, drva, premog itd. Izkaz je na vpogled v pisarni imenovane zbornice.

Dobavni razpis C. in kr. vojno ministrstvo namerava po javni konkurenci pri malih obrtnikih si zagotoviti za leto 1903 različne potrebščine iz usnja za vojaško upravo. Dobaviti je vsakovrstne čevlje, jermena, tornistre, taške itd. Vsak obrtnik se more sam ali kot ud kake obrtne zadruge udeležiti dobave, vendar pa mora v obeh slučajih posredovati pristojna zadruga. Ponudbe je kolekovati s kolekom za 1 krono in najkasneje do 15. septembra l. 1902 do 12. ure dopoludne vložiti pri trgovski in obrtniški zbornici, kjer ponudnik biva, na Kranjskem torej v Ljubljani. Varščine in vzorcev ni treba predložiti. Natančnejši pogoji ponudbeni vzorci in zaznamek predmetov in cen se lahko upogledajo v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Kmetijstvo.

Gojitev lešnikov.

Glasilo „Hrvatsko-slavonskega gospodarskega društva“ v Zagrebu, „Gospodarski list“ ima v svoji 13. letošnji številki zanimiv članek pod gorenjim naslovom, ki zasluži, da njega vsebino tudi naši čitatelji poznajo. Ta članek o „gojitvi lešnikov“ slove tako le:

Med proizvodi, katerih se vsako leto iz inozemstva v našo monarhijo uvažajo, zavzema lešnik jedno prvih mest. Denar, ki se za ta pridelek pošilja iz Avstro-Ogerske v inozemstvo, znaša velike svote. Iz tega se da sklepati, da se pri nas gojitvi lešnika oziroma sploh lupinastega sadja ne posvečuje toliko pozornosti, kakor drugemu sadju. Najbolj se to vidi na pošiljatvah, ki o Božiču in Veliki noči dohajajo k nam iz inozemstva, posebno iz Italije in Španije. Iz teh dveh držav pošiljajo v Avstro-Ogersko ogromne množine lešnikov, ki se ne rabijo samo za igračo.

Gojitev lešnikovega grma se pa zanemarja najbolj zaradi tega, ker ljudstvo ne pozna koristi, katerih bi zamoglo imeti od tega sadeža in zategadel je dobro, da se o tem predmetu obširneje spregovori. Lešnikov grm se zadovoljuje z vsakim podnebjem in z vsako zemljo, peto leto potem ko je bil vsajen, pa že začne roditi in donašati lepega sadu, posebno ako se razumno goji. Zares žalostno je, da se to koristno grmovje pri nas po vrednosti ne ceni. Koliko leži puste neporabljene zemlje, ker drugo sadje zaradi nerodovitih tal ne uspeva, a lešnik bi prav dobro obrodil, zatorej naj vsakdo ki le more, prazne puste prostore na svojem vrtu in drugod posadi z lešnikovim grmom.

Najprikladnejši kraj za lešnikov grm pa so obronki bregov in strmine in tudi razna obrežja kotlov in dolin. Tudi tam uspeva, kjer prerašča tla nekoristno grmovje in drevje. Ako se pri tem uvažuje, da ni treba nikakih izvanrednih priprav za branje in razpošiljanje lešnikov in tudi grm sam na sebi ne zahteva posebne gojitve, se mora človek zares čuditi, da lešnik ni bolj razširjen.

Lešnik se goji kot visoko steblo v obliki grma ali špalirja. Pred sajenjem se priporoča rigolanje (prekopavanje) tal od 40—50 centimetrov globoko. Ako se tla zrahljajo in pognoje, bo več in boljšega sadu. Za gojitev v velikem se priporoča oblika grma, dobra pa je tudi oblika špalirja. Razdalja mej grmi bodi po 2 do 2,5 metra, pri špalirju 5 metrov.

Vsakoletno obrezovanje stebela in grma pospešuje plodovitost. Angleži goje lešnik v obliki kotla in ga redno obrezavajo; tudi mu stalno gnoje, zaradi tega dosežajo posebno obilen pridelek. Pri obrezovanju naj se pazi na to, da se odreže pregoste izrastke in se iztrebi suh les. Lešnik vzgojen zraste tudi dokaj vi-